Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (čtvrtého senátu)

21. července 2016*

„Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Evropské unie — Přihláška ochranné známky Evropské unie English pink — Námitky majitele slovní ochranné známky PINK LADY a obrazových ochranných známek obsahujících slovní prvek ‚Pink Lady' — Zamítnutí námitek — Rozhodnutí soudu pro ochranné známky Evropské unie — Změna rozhodnutí — Překážka věci pravomocně rozsouzené"

Ve věci C-226/15 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 18. května 2015,

Apple and Pear Australia Ltd, se sídlem ve Victorii (Austrálie),

Star Fruits Diffusion, se sídlem v Caderousse (Francie),

zastoupené T. de Haanem, avocat, a P. Pétersem, advocaat,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelky),

přičemž dalšími účastníky řízení jsou:

Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), zastoupený J. Crespo Carrillem, jako zmocněncem,

žalovaný v prvním stupni,

Carolus C. BVBA, se sídlem v Nieuwerkerkenu (Belgie),

vedlejší účastnice v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (čtvrtý senát),

ve složení T. von Danwitz, předseda senátu, K. Lenaerts, předseda Soudního dvora vykonávající funkci soudce čtvrtého senátu, C. Lycourgos (zpravodaj), E. Juhász a C. Vajda, soudci,

generální advokát: M. Bobek

vedoucí soudní kanceláře: V. Giacobbo-Peyronnel, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 4. února 2016,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 13. dubna 2016,

* Jednací jazyk: francouzština.

vydává tento

Rozsudek

1 Kasačním opravným prostředkem se Apple and Pear Australia Ltd a Star Fruits Diffusion domáhají zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 25. března 2015, Apple and Pear Australia a Star Fruits Diffusion v. OHIM – Carolus C. (English pink) (T-378/13, dále jen „napadený rozsudek“, EU:T:2015:186), v rozsahu, v němž Tribunál uvedeným rozsudkem zamítl jejich žalobu znějící na změnu rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 29. května 2013 týkajícího se námitkového řízení mezi nimi a společností Carolus C. BVBA (dále jen „sporné rozhodnutí“).

Právní rámec

2 Body 16 a 17 odůvodnění nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Evropské unie (Úř. věst. 2009, L 78, s. 1) znějí následovně:

„(16) Rozhodnutí týkající se platnosti a porušení ochranných známek EU by mělo mít účinky a vztahovat se na celé území Unie, neboť je to jediný způsob, jak zabránit vydání odporujících si rozhodnutí ze strany soudů a úřadu a zajistit, aby nebyla ohrožena jejich jednotná povaha. Na všechna řízení týkající se ochranných známek EU by se mělo vztahovat nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o soudní příslušnosti, uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech [(Úř. věst. 2001, L 12, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 42)], pokud toto nařízení nestanoví z těchto ustanovení výjimky.

(17) Je třeba vyvarovat se toho, aby byla vydávána odporující si rozhodnutí o žalobách mezi týmiž účastníky a se stejnou skutkovou podstatou ve věci ochranné známky EU a paralelní národní ochranné známky. […]“

3 Podle článku 6 nařízení č. 207/2009 lze ochrannou známku EU nabýt zápisem do rejstříku.

4 Článek 8 odst. 1 písm. b) a čl. 8 odst. 5 uvedeného nařízení stanoví:

„1. Na základě námitek majitele starší ochranné známky se přihlášená ochranná známka nezapíše:

[…]

b) pokud z důvodu totožnosti nebo podobnosti se starší ochrannou známkou a totožnosti nebo podobnosti výrobků nebo služeb, na které se ochranná známka vztahuje, existuje nebezpečí záměny u veřejnosti na území, na kterém je starší ochranná známka chráněna; nebezpečí záměny zahrnuje i nebezpečí asociace se starší ochrannou známkou.

[…]

5. Na základě námitek majitele starší ochranné známky ve smyslu odstavce 2 se rovněž nezapíše ochranná známka, pokud je totožná se starší ochrannou známkou nebo je jí podobná a pokud má být zapsána pro výrobky nebo služby, které nejsou podobné těm, pro které je starší ochranná známka zapsána, pokud jde o starší ochrannou známku EU, která má v Unii dobré jméno, nebo o starší národní ochrannou známku, která má dobré jméno v příslušném členském státě, a užívání přihlašované ochranné známky bez řádného důvodu by neprávem těžilo z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména starší ochranné známky nebo jim bylo na újmu.“

5 Článek 9 odst. 1 písm. b) a c) uvedeného nařízení uvádí:

„Z ochranné známky EU vzniká jejímu majiteli výlučné právo. Majitel je oprávněn zakázat všem třetím stranám užívat bez jeho souhlasu v obchodním styku:

[…]

b) označení, u něhož z důvodu jeho totožnosti nebo podobnosti s ochrannou známkou EU a totožnosti nebo podobnosti výrobků nebo služeb označených ochrannou známkou EU a označením existuje nebezpečí záměny u veřejnosti včetně nebezpečí asociace mezi označením a ochrannou známkou;

c) označení totožné s ochrannou známkou EU nebo jí podobné pro výrobky nebo služby, které nejsou podobné těm, pro které je ochranná známka EU zapsána, pokud jde o ochrannou známku, která má v rámci Unie dobré jméno a pokud by užívání tohoto označení bez řádného důvodu neprávem těžilo z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména ochranné známky EU nebo jim bylo na újmu.“

6 Podle návětí čl. 41 odst. 1 nařízení č. 207/2009 mohou být námitky proti zápisu ochranné známky podány ve lhůtě tří měsíců od zveřejnění přihlášky ochranné známky EU z důvodu, že zápis ochranné známky měl být zamítnut podle článku 8 uvedeného nařízení.

7 Článek 42 odst. 5 nařízení č. 207/2009 stanoví:

„Odhalí-li průzkum námitek, že ochrannou známku nelze zapsat pro výrobky nebo služby, pro které byla podána přihláška ochranné známky EU, nebo pro některé z nich, přihláška se pro tyto výrobky nebo služby zamítne. V opačném případě se zamítnou námitky.“

8 Článek 56 odst. 3 uvedeného nařízení stanoví: „[n]ávrh na zrušení nebo prohlášení neplatnosti je nepřípustný, pokud bylo soudem členského státu rozhodnuto mezi stejnými účastníky o návrhu týkajícím se stejného předmětu a stejného důvodu a toto rozhodnutí je pravomocné“.

9 Podle čl. 65 odst. 3 uvedeného nařízení má „Soudní dvůr [...] pravomoc napadené rozhodnutí zrušit nebo je změnit“.

10 Článek 95 odst. 1 téhož nařízení stanoví:

„Členské státy určí na svém území co nejomezenější počet soudů prvního a druhého stupně (dále jen ‚soudy pro ochranné známky EU‘) plnící funkce svěřené jim tímto nařízením.“

11 Článek 96 nařízení č. 207/2009 stanoví:

„Soudy pro ochranné známky EU mají výlučnou příslušnost:

a) ve věcech všech žalob pro porušení, a pokud to připouští vnitrostátní právní předpisy, pro hrozící porušení ochranné známky EU;

[…]

c) ve věcech všech žalob podaných na základě skutečností uvedených v čl. 9 odst. 3 druhé větě;

d) ve věcech protinávrhů na zrušení nebo prohlášení ochranné známky EU za neplatnou podle článku 100.“

12 Článek 100 odst. 1, 2, 6 a 7 uvedeného nařízení stanoví:

„1. Protinávrh na zrušení nebo prohlášení neplatnosti může být založen jen na důvodech pro zrušení nebo neplatnost uvedených v tomto nařízení.

2. Soud pro ochranné známky EU zamítne protinávrh na zrušení nebo na prohlášení neplatnosti, pokud rozhodnutí úřadu v téže věci, z téhož důvodu a mezi týmiž účastníky již nabylo právní moci.

[…]

6. Pokud soud pro ochranné známky EU rozhodl o protinávrhu na zrušení nebo prohlášení ochranné známky EU za neplatnou a rozhodnutí nabylo právní moci, zašle kopii rozhodnutí úřadu. Každý z účastníků může požadovat, aby byl o tomto předání informován. Úřad podle ustanovení prováděcího nařízení zapíše do rejstříku ochranných známek EU údaj o rozhodnutí.

7. Soud pro ochranné známky EU, který projednává protinávrh na zrušení nebo prohlášení neplatnosti, může na návrh majitele ochranné známky EU a po vyslechnutí ostatních účastníků řízení přerušit a vyzvat žalovaného, aby návrh na zrušení nebo prohlášení neplatnosti podal ve stanovené lhůtě u úřadu. Není-li návrh v této lhůtě podán, pokračuje soud v řízení; protinávrh se považuje za vzatý zpět. Použije se čl. 104 odst. 3.“

13 Článek 109 odst. 2 a 3 uvedeného nařízení stanoví:

„2. Soud, který projednává žalobu na porušení [žalobu pro porušení práv z] ochranné známky EU, tuto žalobu zamítne, jestliže na základě stejné skutkové podstaty bylo mezi stejnými účastníky vydáno pravomocné rozhodnutí ve věci, pokud jde o národní ochrannou známku, která je totožná a platí pro stejné výrobky nebo služby.

3. Soud, který projednává žalobu za porušení [žalobu pro porušení práv z] národní ochranné známky, tuto žalobu zamítne, pokud na základě stejné skutkové podstaty bylo mezi stejnými účastníky vydáno pravomocné rozhodnutí ve věci, pokud jde o ochrannou známku Společenství, která je totožná a platí pro stejné výrobky nebo služby.“

Skutečnosti předcházející sporu

14 Dne 13. října 2009 Carolus C. podala k EUIPO přihlášku k zápisu ochranné známky Evropské unie podle nařízení č. 207/2009. Ochrannou známkou, jejíž zápis byl požadován, je slovní označení „English pink“.

15 Výrobky, pro které byl zápis požadován, náležejí do třídy 31 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků (dále jen „Niceská dohoda“), a odpovídají zejména čerstvému ovoci a zelenině.

16 Dne 20. dubna 2010 podaly účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelky) na základě článku 41 nařízení č. 207/2009 námitky proti zápisu dotčené ochranné známky pro uvedené výrobky.

17 Námitky byly založeny na následujících starších ochranných známkách:

— slovní ochranné známce Evropské unie PINK LADY, zapsané dne 27. února 2003 pod číslem 2042679, označující výrobky náležející do třídy 31 ve smyslu Niceské dohody a odpovídající následujícímu popisu: „Zemědělské a zahradnické výrobky, včetně ovoce, zrní, rostlin a stromů, zvláště jablka a jabloně“,

— níže vyobrazené obrazové ochranné známce Evropské unie č. 4186169, zapsané dne 15. prosince 2005, označující zejména výrobky náležející do třídy 31 ve smyslu Niceské dohody a odpovídající následujícímu popisu: „Čerstvé ovoce; jablka; ovocné stromy; jabloně“:

— níže vyobrazené obrazové ochranné známce Evropské unie č. 6335591, zapsané dne 30. července 2008, označující výrobky náležející do třídy 31 ve smyslu Niceské dohody a odpovídající následujícímu popisu: „Zemědělské a zahradnické výrobky, včetně ovoce, zrní, rostlin a stromů, zvláště jablka a jabloně“:

18 Důvody uplatňovanými na podporu námitek byly důvody uvedené v čl. 8 odst. 1 písm. b) a čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009.

19 Rozhodnutím ze dne 27. května 2011 námitkové oddělení EUIPO námitky zamítlo.

20 Dne 7. června 2011 podaly navrhovatelky k EUIPO odvolání proti uvedenému rozhodnutí podle článků 58 až 64 nařízení č. 207/2009.

21 Rozsudkem ze dne 28. června 2012, vydaným v návaznosti na žalobu pro porušení práv z ochranné známky podanou žalobkyněmi na základě starší slovní ochranné známky Evropské unie, starších obrazových ochranných známek Evropské unie a ochranné známky Beneluxu č. 559177 tribunal de commerce de Bruxelles (Obchodní soud v Bruselu, Belgie) jakožto soud pro ochranné známky EU zrušil ochrannou známku Beneluxu ENGLISH PINK a společnosti Carolus C. zakázal, aby uvedené označení v Unii užívala. Dopisem ze dne 4. července 2012 navrhovatelky o uvedeném rozsudku informovaly EUIPO. Dopisem ze dne 29. srpna 2012 informovaly EUIPO o tom, že společnost Carolus C. rozsudek přijala, a ten se tedy stal pravomocným.

22 Sporným rozhodnutím čtvrtý odvolací senát EUIPO zamítl odvolání navrhovatelek proti rozhodnutí námitkového oddělení tohoto úřadu. Čtvrtý odvolací senát EUIPO zejména uvedl, že neshledal podobnost mezi kolidujícími ochrannými známkami ze vzhledového, pojmového a fonetického hlediska, a došel k závěru o neexistenci nebezpečí záměny.

23 Odvolací senát rovněž zdůraznil, že námitkové oddělení EUIPO správně shrnulo obsah velkého počtu důkazů předložených žalobkyněmi a že řádně odůvodnilo svůj závěr, že všechny tyto důkazy jsou nedostatečné a nepřesvědčivé.

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

24 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 23. července 2013 podaly Apple and Pear Australia a Star fruits Diffusion žalobu směřující ke změně sporného rozhodnutí nebo, podpůrně, jeho zrušení.

25 Na podporu své žaloby uplatňovaly sedm žalobních důvodů. První důvod, vycházející z porušení článku 75 nařízení č. 207/2009, byl založen na chybějícím odůvodnění sporného rozhodnutí stran důsledků, které je třeba vyvodit z rozsudku tribunal de commerce de Bruxelles (Obchodní soud v Bruselu) ze dne 28. června 2012. Druhý důvod vycházel z porušení zásady překážky věci pravomocně rozsouzené. V rámci třetího důvodu navrhovatelky uplatňovaly porušení obecných zásad právní jistoty, řádné správy a ochrany legitimního očekávání. Čtvrtý důvod byl založen na porušení článku 76 nařízení č. 207/2009. Pátý a šestý důvod vycházely z porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) a čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009. Sedmý důvod byl založen na porušení článku 75 téhož nařízení v důsledku toho, že čtvrtý odvolací senát EUIPO sporné rozhodnutí založil na důvodech, k nimž se účastnice řízení nemohly vyjádřit.

26 Napadeným rozsudkem Tribunál sporné rozhodnutí zrušil, neboť nikterak nezohlednilo rozsudek tribunal de commerce de Bruxelles (Obchodní soud v Bruselu) ze dne 28. června 2012 a neposoudilo potenciální dopad uvedeného rozsudku na výsledek námitkového řízení. Ve zbývající části Tribunál žalobu společností Apple and Pear Australia a Star fruits Diffusion zamítl. Pokud šlo o návrhová žádání navrhovatelek směřující ke změně sporného rozhodnutí, Tribunál měl v bodech 68, 70 a 71 napadeného rozsudku v podstatě za to, že navrhovatelky nejsou oprávněny dovolávat se překážky věci pravomocně rozsouzené vážící se k rozsudku tribunal de commerce de Bruxelles (Obchodní soud v Bruselu) ze dne 28. června 2012 a že vzhledem k tomu, že čtvrtý odvolací senát EUIPO opomenul uvedený rozsudek zohlednit a posoudit jeho potenciální dopad na řešení sporu, není Tribunál schopen určit, jak měl uvedený odvolací senát rozhodnout, a nemůže tedy vykonat svou pravomoc změnit rozhodnutí.

Návrhová žádání účastnic řízení

27 Svým kasačním opravným prostředkem Apple and Pear Australia a Star Fruits Diffusion navrhují, aby Soudní dvůr:

— zrušil napadený rozsudek v rozsahu, v němž zamítl jejich žalobu směřující ke změně sporného rozhodnutí,

— změnil sporné rozhodnutí v tom smyslu, že odvolání podané navrhovatelkami k čtvrtému odvolacímu senátu EUIPO je opodstatněné, a v důsledku toho je třeba vyhovět jejich námitkám proti zápisu ochranné známky Evropské unie English pink, a

— uložil EUIPO náhradu veškerých nákladů řízení navrhovatelek v řízení o kasačním opravném prostředku i v řízení v prvním stupni.

28 EUIPO navrhuje, aby Soudní dvůr:

— kasační opravný prostředek zamítl a

— uložil společnostem Apple and Pear Australia a Star Fruits Diffusion náhradu nákladů řízení.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

29 Na podporu svého kasačního opravného prostředku uplatňují Apple and Pear Australia a Star Fruits Diffusion tři důvody. První důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení zásady překážky věci pravomocně rozsouzené. Druhý se týká porušení obecných zásad právní jistoty, řádné správy a ochrany legitimního očekávání. Třetí vychází z porušení čl. 65 odst. 3 nařízení č. 207/2009.

K přípustnosti

30 EUIPO má za to, že kasační opravný prostředek je nepřípustný, ledaže by rozsudek tribunal de commerce de Bruxelles (Obchodní soud v Bruselu) ze dne 28. června 2012, jednajícího jako soud pro ochranné známky EU, byl spojen – jak tvrdí navrhovatelky – s překážkou věci pravomocně rozsouzené, a byl tak pro čtvrtý odvolací senát EUIPO i pro Tribunál závazný.

31 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že námitka nepřípustnosti vznesená EUIPO spadá do věcného přezkumu důvodů kasačního opravného prostředku. Otázka, zda rozsudek tribunal de commerce de Bruxelles (Obchodní soud v Bruselu) ze dne 28. června 2012 byl skutečně spojen s překážkou věci pravomocně rozsouzené, a byl tedy pro čtvrtý odvolací senát EUIPO závazný, je totiž předmětem přezkumu merita kasačního opravného prostředku.

32 Námitku nepřípustnosti vznesenou EUIPO je proto nutno zamítnout.

K věci samé

K prvnímu a druhému důvodu kasačního opravného prostředku

– Argumentace účastnic řízení

33 Svým prvním a druhým důvodem kasačního opravného prostředku, kterými je třeba se vzhledem k jejich spojitosti zabývat společně, navrhovatelky tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že měl za to, že pravomocný rozsudek tribunal de commerce de Bruxelles (Obchodní soud v Bruselu) ze dne 28. června 2012 nepostačuje k určení rozhodnutí, které měl čtvrtý odvolací senát EUIPO přijmout.

34 Prostřednictvím prvního důvodu vyjadřují názor, že Tribunál tím, že měl v bodě 64 napadeného rozsudku za to, že překážka věci pravomocně rozsouzené nezavazuje odvolací senát ani unijní soud v rámci výkonu jeho přezkumu legality a jeho pravomoci změnit rozhodnutí na základě čl. 65 odst. 3 nařízení č. 207/2009, bez platného odůvodnění porušil obecnou zásadu překážky věci pravomocně rozsouzené. Druhým důvodem pak doplňují, že Tribunál tak porušil i obecné zásady právní jistoty, řádné správy a ochrany legitimního očekávání.

35 Prostřednictvím prvního argumentu prvního důvodu kasačního opravného prostředku mají navrhovatelky za to, že teze Tribunálu uvedená v bodech 59 a 63 napadeného rozsudku, že legalita rozhodnutí odvolacích senátů EUIPO musí být posuzována výlučně na základě nařízení č. 207/2009 tak, jak je vykládáno unijním soudem, je chybná a neúplná. EUIPO totiž není zbaven povinnosti dodržovat obecné zásady unijního práva, jejichž součástí je i zásada překážky věci pravomocně rozsouzené.

36 Prostřednictvím druhého argumentu prvního důvodu kasačního opravného prostředku pak mají navrhovatelky za to, že na rozdíl od správního rozhodnutí vydaného v rámci námitkového řízení je takové soudní rozhodnutí, jako je rozhodnutí tribunal de commerce de Bruxelles (Obchodní soud v Bruselu) ze dne 28. června 2012, spojeno s překážkou věci pravomocně rozsouzené. V tomto ohledu

bude pouze pravomocné rozhodnutí EUIPO ve věci prohlášení neplatnosti nebo zrušení již zapsané ochranné známky spojeno s překážkou věci pravomocné rozsouzené a bude zavazovat soudy pro ochranné známky EU.

37 Prostřednictvím třetího argumentu tohoto prvního důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky tvrdí, že tribunal de commerce de Bruxelles (Obchodní soud v Bruselu) rozhodl na základě nařízení č. 207/2009 v rámci autonomního systému ochranných známek Evropské unie, jehož je součástí. Uvedený soud, jednající podle článku 95 nařízení č. 207/2009, konstatoval existenci nebezpečí záměny a zásah do práv navrhovatelek z ochranné známky s dobrým jménem pouze na základě uvedeného nařízení. O zákazu užívání slovního prvku „English pink“ tak bylo rozhodnuto pro celé unijní území za účelem ochrany práv navrhovatelek plynoucích z unijního práva.

38 Navrhovatelky tvrdí, že na rozdíl od situace, která vedla k vydání rozsudku Emram v. OHIM – Guccio Gucci (G) (T-187/10, EU:T:2011:202), byli účastníci řízení před tribunal de commerce de Bruxelles (Obchodní soud v Bruselu) a před EUIPO totožní, jednali v témže postavení a vycházeli z týchž práv založených pouze na nařízení č. 207/2009 ohledně téhož sporného slovního označení.

39 Prostřednictvím čtvrtého argumentu prvního důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky uvádějí, že bod 17 odůvodnění, jakož i čl. 109 odst. 2 a 3 uvedeného nařízení potvrzují, že nezávislost autonomního systému ochranných známek Evropské unie musí před obecnou zásadou překážky věci pravomocně rozsouzené ustoupit do pozadí.

40 Prostřednictvím pátého argumentu uvedeného důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky tvrdí, že na rozdíl od toho, co Tribunál uvedl v bodech 60 a 63 napadeného rozsudku, neexistence zvláštních ustanovení v nařízení č. 207/2009 uvádějících, že by EUIPO v rámci námitkového řízení bylo vázáno rozhodnutím soudu pro ochranné známky EU, nemůže odůvodnit odmítnutí uplatnit zásadu překážky věci pravomocně rozsouzené.

41 V tomto ohledu se navrhovatelky domnívají, že odmítnutí Tribunálu změnit sporné rozhodnutí je odůvodněné tím méně, že celá obecná systematika, cíle a účel nařízení č. 207/2009 požadují, aby pravomocná rozhodnutí soudů pro ochranné známky EU nebyla ze strany EUIPO zpochybňována, stejně jako to platí i naopak, zejména pak u rozhodnutí vydaných v řízení „mezi týmiž účastníky“.

42 Prostřednictvím šestého argumentu prvního důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky zdůrazňují, že zákaz, o němž rozhodl tribunal de commerce de Bruxelles (Obchodní soud v Bruselu), se týká užívání slovního prvku „English pink“ v celé Unii. Tribunál se v tomto ohledu dopustil nesprávného právního posouzení tím, že zejména v bodech 63 a 65 napadeného rozsudku měl za to, že soudní řízení o porušení práv z ochranné známky se týkalo pouze národní ochranné známky nebo že jeho předmětem bylo pouze zrušení ochranné známky Beneluxu ENGLISH PINK a zákaz jejího užívání.

43 Prostřednictvím sedmého argumentu uvedeného důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky tvrdí, že na rozdíl od tvrzení Tribunálu v bodech 65 až 68 napadeného rozsudku jsou důvod a předmět žaloby pro porušení práv, o níž rozhodoval tribunal de commerce de Bruxelles (Obchodní soud v Bruselu), a podnět ohledně porušení práv projednávaný ve formě námitkového řízení před EUIPO totožné. Tribunál tak nesprávně odmítl uplatnit zásadu překážky věci pravomocně rozsouzené, tak jak se promítá do nařízení č. 207/2009 a nařízení č. 44/2001.

44 Pokud jde totiž o předmět obou řízení, který se týká právního pravidla uplatněného jako základ návrhu, navrhovatelky mají za to, že ten se nemění v závislosti na označení uplatněných článků nebo odstavců. V tomto ohledu je rozhodující pouze právní základ, tedy uplatnitelný právní pojem. V daném případě přitom „nebezpečí záměny“ a „zásah do práv z ochranné známky Evropské unie s dobrým jménem“ ve

smyslu nařízení č. 207/2009 byly uplatňovány před tribunal de commerce de Bruxelles (Obchodní soud v Bruselu) i před EUIPO. Jedná se o dva jedinečné pojmy, které se vyskytují v celém uvedeném nařízení, nezávisle na číslování jednotlivých článků nařízení.

45 Pokud jde o předmět, který je cílem návrhu, navrhovatelky se domnívají, že ten se nemůže omezovat na formální označení návrhu. Návrhy podané k EUIPO a k tribunal de commerce de Bruxelles (Obchodní soud v Bruselu) směřovaly k tomu, aby na základě nařízení č. 207/2009 došlo k uznání zásahu slovního označení „English pink“ do výlučných práv navrhovatelek k jejich starším ochranným známkám Evropské unie. Předmět obou návrhů je tak stejný, a to určení odpovědnosti společnosti Carolus C. za porušení práv navrhovatelek. V tomto ohledu skutečnost, že příslušné orgány ukládají v souvislosti s tímto stejným předmětem různé sankce, tedy na straně jedné zákaz užívání slovního označení „English pink“ jako ochranné známky Beneluxu a na druhé straně odmítnutí zápisu slovního označení „English pink“ jako ochranné známky Evropské unie, samotný předmět nijak nemění.

46 EUIPO má za to, že první a druhý důvod kasačního opravného prostředku je třeba zamítnout jako neopodstatněné.

– Závěry Soudního dvora

47 Podstatou prvního a druhého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelek je, že rozsudek tribunal de commerce de Bruxelles (Obchodní soud v Bruselu) ze dne 28. června 2012 byl spojen s překážkou věci pravomocně rozsouzené, a že v důsledku toho byl uvedený rozsudek pro čtvrtý odvolací senát EUIPO, který přezkoumával jejich návrh týkající se námitek proti zápisu slovního označení „English pink“ jako ochranné známky Evropské unie, závazný.

48 Je třeba bez dalšího uvést, že jak uvedl generální advokát v bodě 51 svého stanoviska, na procesní situaci, která vyvstala v projednávané věci, a tedy na vzájemný vztah mezi řízením o porušení práv zahájeným před soudem pro ochranné známky EU týkajícím se starší ochranné známky EU a národní ochranné známky a námitkovým řízením u EUIPO, v rámci něhož je uplatněna tatáž starší ochranná známka EU a stejné označení jako národní ochranná známka, jehož zápis je požadován na úrovni Unie, se nevztahuje žádné ustanovení nařízení č. 207/2009. Konkrétně, jak uvedl Tribunál v bodě 60 napadeného rozsudku, nařízení č. 207/2009 neobsahuje žádné ustanovení, na jehož základě by instance EUIPO byly vázány rozhodnutím, jakkoli pravomocným, soudu pro ochranné známky EU vydaným v rámci žaloby pro porušení práv z duševního vlastnictví při výkonu své výlučné pravomoci v oblasti zápisu ochranných známek Evropské unie, zejména pak pokud provádějí průzkum námitek proti přihlášce ochranné známky.

49 Na druhé straně z bodů 16 a 17 odůvodnění uvedeného nařízení plyne, že unijní normotvůrce dal vzniknout mechanismu, který má zaručit jednotnou ochranu ochranné známky EU na celém území Unie, čímž potvrdil jednotný charakter ochranné známky EU. Jak uvedl Tribunál v bodě 58 napadeného rozsudku, unijní normotvůrce v tomto kontextu zřídil soudy pro ochranné známky EU mající pravomoc rozhodovat o zákazech pokračovat v jednáních vyvolávajících akutní nebo hrozící porušení práv z ochranné známky EU, které pokrývají celé území Unie.

50 Z nařízení č. 207/2009 a zejména z jeho hlavy IV, týkající se řízení o zápisu ochranné známky EU, naproti tomu plyne, že EUIPO má výlučnou pravomoc v oblasti zápisu takové ochranné známky a námitek proti tomuto zápisu. Tribunál právem v bodě 63 napadeného rozsudku uvedl, že EUIPO je jediným orgánem, který je unijním normotvůrcem oprávněn k tomu, aby prováděl průzkum přihlášek k zápisu, a tudíž aby povolil či zamítl zápis ochranné známky EU. Neexistence ustanovení, na jehož základě by instance EUIPO při výkonu své pravomoci v oblasti zápisu ochranných známek Evropské unie nebo námitek proti tomuto zápisu byly vázány pravomocným rozhodnutím některého ze soudů pro ochranné známky EU, se tedy jeví být důsledkem výlučné povahy pravomoci EUIPO v této oblasti.

51 Mimoto je třeba připomenout význam, který má v unijním právním řádu i ve vnitrostátních právních řádech zásada překážky věci pravomocně rozsouzené. Za účelem zajištění stability práva a právních vztahů i řádného výkonu spravedlnosti je totiž důležité, aby soudní rozhodnutí, která se po vyčerpání možných procesních prostředků nebo po uplynutí lhůt stanovených pro tyto procesní prostředky stala konečnými, již nemohla být zpochybněna (rozsudky ze dne 10. července 2014, Impresa Pizzarotti, C-213/13, EU:C:2014:2067, bod 58, a ze dne 6. října 2015, Târşia, C-69/14, EU:C:2015:662, bod 28).

52 V tomto ohledu je třeba uvést, že i když nařízení č. 207/2009 pojem „překážka věci pravomocně rozsouzené“ výslovně nedefinuje, zejména z čl. 56 odst. 3 a z čl. 100 odst. 2 uvedeného nařízení plyne, že toto k tomu, aby pravomocná rozhodnutí soudu členského státu nebo EUIPO byla spojena s překážkou věci pravomocně rozsouzené, a mohla tedy takový soud nebo EUIPO zavazovat, vyžaduje, aby před nimi projednávaná souběžná řízení měla stejné účastníky, stejný předmět a stejný důvod.

53 Vzhledem k tomu, že není sporu o tom, že řízení před tribunal de commerce de Bruxelles (Obchodní soud v Bruselu) a před čtvrtým odvolacím senátem EUIPO mělo tytéž účastníky, je tak třeba ověřit, zda měla tato řízení tentýž předmět.

54 V tomto případě nejsou předměty, tedy návrhová žádání ve věcech projednávaných tribunal de commerce de Bruxelles (Obchodní soud v Bruselu) a EUIPO, totožné. Předmětem žaloby pro porušení práv u uvedeného soudu bylo totiž zrušení ochranné známky Beneluxu ENGLISH PINK a zákaz užívání tohoto označení na území Unie, zatímco předmětem řízení u EUIPO byly námitky proti zápisu ochranné známky EU ENGLISH PINK.

55 Navrhovatelky v tomto ohledu tvrdí, že dotyčná řízení mohou mít stejný předmět, i když se formálně jedná o odlišné návrhy. Návrhy podané k EUIPO a k tribunal de commerce de Bruxelles (Obchodní soud v Bruselu) směřují k tomu, aby na základě nařízení č. 207/2009 došlo k uznání zásahů slovního označení „English pink“ společnosti Carolus C. do výlučných práv navrhovatelek z jejich starších ochranných známek Evropské unie. Předmět obou těchto návrhů je tak stejný, a to určení odpovědnosti společnosti Carolus C. za porušení práv navrhovatelek.

56 Takové tvrzení nelze přijmout. Co se týče zápisu ochranné známky jako ochranné známky Evropské unie, ten totiž směřuje – jak plyne z článku 6 nařízení č. 207/2009 – k nabytí takové ochranné známky Evropské unie. Předmětem námitek proti takovému zápisu je tak zabránění tomu, aby přihlašovatel mohl dotčenou ochrannou známku nabýt. V tomto ohledu je podle čl. 42 odst. 5 uvedeného nařízení po průzkumu námitek proti zápisu přihláška ochranné známky zamítnuta pro všechny výrobky nebo služby, pro které byla podána přihláška, či pro jejich část, nebo dojde k zamítnutí námitek.

57 Za těchto podmínek nemohou navrhovatelky tvrdit, že námitkové řízení směřovalo k určení odpovědnosti společnosti Carolus C. za porušení jejich výlučných práv k jejich starším ochranným známkám Evropské unie.

58 Co se týče dále žaloby pro porušení práv podané k vnitrostátnímu soudu jednajícímu jako soud pro ochranné známky Evropské unie, majitel starší ochranné známky EU směřuje takovou žalobou k tomu, aby daný soud zakázal užívání označení zakládajícího nebezpečí záměny s označením tvořícím starší ochrannou známku Evropské unie. Majitel ochranné známky Evropské unie se tak domáhá určení odpovědnosti žalovaného za porušení svých výlučných práv.

59 V daném případě navrhovatelky rozsudkem tribunal de commerce de Bruxelles (Obchodní soud v Bruselu) ze dne 28. června 2012 dosáhly zrušení ochranné známky Beneluxu ENGLISH PINK a zákazu užívání tohoto označení v Evropské unii.

60 Je sice pravda, že Tribunál zejména v bodech 10 a 65 napadeného rozsudku nesprávně tento zákaz popsal jako zákaz užívání ochranné známky Beneluxu ENGLISH PINK na unijním území, tato nepřesnost však nezpochybňuje závěr uvedený v bodě 54 rozsudku v projednávané věci, podle něhož předměty věcí projednávaných tribunal de commerce de Bruxelles (Obchodní soud v Bruselu) a EUIPO nejsou totožné, a uvedená nepřesnost proto nemůže mít za následek zrušení napadeného rozsudku.

61 Kromě toho je třeba uvést, že Soudní dvůr již odlišil, jakkoliv v odlišných věcných souvislostech, předmět žalob pro porušení práv, na prohlášení neplatnosti a týkajících se zápisu, plynoucích z nařízení č. 207/2009, v tom smyslu, že možnost majitele starší ochranné známky EU podat žalobu pro porušení práv proti majiteli pozdější ochranné známky EU nemůže podání návrhu na prohlášení neplatnosti k EUIPO ani mechanismy předchozí kontroly, které jsou dostupné v rámci řízení o zápisu ochranných známek EU, zbavit smyslu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 21. února 2013, Fédération Cynologique Internationale, C-561/11, EU:C:2013:91, bod 48).

62 Vzhledem k výlučné pravomoci instancí EUIPO při povolování nebo zamítání zápisu ochranných známek Evropské unie, připomenuté v bodě 50 tohoto rozsudku, má totiž každé řízení před EUIPO týkající se zápisu ochranné známky Evropské unie nebo námitek proti takovému zápisu předmět nutně odlišný od jakéhokoliv řízení před vnitrostátními soudy, i když by jednaly jako soudy pro ochranné známky EU.

63 Je tak třeba konstatovat, že řízení před tribunal de commerce de Bruxelles (Obchodní soud v Bruselu) a před EUIPO měla odlišný předmět, a že v důsledku toho se Tribunál tímto konstatováním nedopustil nesprávného právního posouzení. Jelikož jsou podmínky týkající se totožnosti účastníků řízení, předmětu a důvodu kumulativní, postačuje toto konstatování k závěru o neexistenci překážky věci pravomocně rozsouzené pojící se k rozsudku tribunal de commerce de Bruxelles (Obchodní soud v Bruselu) ze dne 28. června 2012 ve vztahu ke spornému rozhodnutí.

64 Tribunál proto mohl rozhodnout, aniž by se tím dopustil nesprávného právního posouzení, že důsledkem zásady překážky věci pravomocně rozsouzené nebylo, že by byl čtvrtý odvolací senát EUIPO rozsudkem tribunal de commerce de Bruxelles (Obchodní soud v Bruselu) ze dne 28. června 2012 vázán.

65 V důsledku toho je třeba první a druhý důvod kasačního opravného prostředku zamítnout jako neopodstatněné.

K třetímu žalobnímu důvodu

66 Svým třetím důvodem kasačního opravného prostředku navrhovatelky tvrdí, že Tribunál tím, že odmítl sporné rozhodnutí změnit, porušil čl. 65 odst. 3 nařízení č. 207/2009. Navrhovatelky mají za to, že čtvrtý odvolací senát EUIPO i Tribunál byly na základě obecné zásady překážky věci pravomocně rozsouzené a obecných zásad právní jistoty, řádné správy a ochrany legitimního očekávání povinny rozhodnout ve stejném smyslu jako rozsudek tribunal de commerce de Bruxelles (Obchodní soud v Bruselu) ze dne 28. června 2012.

67 Jak Tribunál připomněl v bodě 56 napadeného rozsudku, pravomoc změnit rozhodnutí přiznaná Tribunálu neznamená, že by měl pravomoc nahradit posouzení odvolacího senátu EUIPO svým vlastním posouzením ani provést posouzení v otázce, ke které se odvolací senát ještě nevyjádřil (rozsudek ze dne 5. července 2011, Edwin v. OHIM, C-263/09 P, EU:C:2011:452, bod 72).

68 Úspěch třetího důvodu kasačního opravného prostředku tedy závisí – jak navrhovatelky uznávají ve svém kasačním opravném prostředku – na opodstatněnosti jimi zastávaného stanoviska, podle něhož byl čtvrtý odvolací senát EUIPO povinen rozhodnout ve stejném smyslu jako tribunal de commerce de Bruxelles (Obchodní soud v Bruselu). Ze zamítnutí prvního a druhého důvodu kasačního opravného prostředku však plyne, že tomu tak nebylo.

69 Třetí důvod opravného prostředku je tudíž třeba zamítnout jako neopodstatněný.

70 Z výše uvedených úvah plyne, že vzhledem k tomu, že žádnému z důvodů kasačního opravného prostředku nebylo vyhověno, musí být kasační opravný prostředek zamítnut v plném rozsahu.

K nákladům řízení

71 Podle čl. 184 odst. 2 jednacího řádu rozhodne Soudní dvůr o nákladech řízení, není-li kasační opravný prostředek opodstatněný. Podle čl. 138 odst. 1 uvedeného řádu, jenž se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě čl. 184 odst. 1 téhož jednacího řádu, se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

72 Vzhledem k tomu, že EUIPO požadoval náhradu nákladů řízení a navrhovatelky neměly ve věci úspěch, je důvodné uložit posledně uvedeným náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (čtvrtý senát) rozhodl takto:

1) **Kasační opravný prostředek se zamítá.**

2) **Společnostem Apple and Pear Australia Ltd a Star Fruits Diffusion se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Podpisy.